

<p>Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.</p>	<p>Agreement # 40005374/ Registration # 09089</p> <p>Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku!</p> <p>J Time Committed À dé lai convenu</p>	<p>Telefon: 416/530-4222 Fax: 416/530-0069 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com</p>
--	---	--

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 22.

(348.)

Vol. 15.

Thursday,

November 17,

2005

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Skíni dobodali študenta na smrť preto, že mal dlhé vlasy

BRATISLAVA-sme/(mož)-V piatok v noci zaútočili po tretíkrát v krátkom čase v Bratislave skíni. O štvrt' na jedenásť na petržalskej strane Dunaja dobodali 19-ročného študenta zo Žiliny. V sanitke cestou do nemocnice zomrel. Skíni si ho vybrali len preto, že mal dlhé vlasy a na chrbte gitaru.

V celom meste boli odvtedy posilnené policajné hliadky, popoludní vtrhli kukláči na futbalový štadión bratislavského Slovana, kde ku skalným fanúšikom patria aj prívrženci hnutia Skinheads. Predviedli desiatich z nich, viacerí mali bodné zbrane, nože a boxery. Neskôr ich prepustili s tým, že spáchali priestupok - nedodrжали zákaz nosiť zbrane na štadión počas športového stretnutia. Zbrane im polícia zobrala a poslala ich na expertízu.

Podľa policajnej hovorkyne Aleny Toševovej dobodaný študent išiel spolu s ostatnými kamarátmi do neďalekého klubu Propeler, keď ich prepadli neznámi útočníci, kopali ich do hlavy a bodali. Jeden z napadnutých je ťažko zranený, ale mimo ohrozenia života.

Polícia včera preverovala viaceré verzie, podľa jednej mohlo ísť o pomstu skínov za to, že jedného z nich vraj zbili iní ľavicoví extrémisti, podľa inej stoja za vraždou muží, ktorí pred niekoľkými dňami dobili muža pred zdravotným strediskom v Petržalke. Toševová včera povedala len to, že po páchateloch pátrajú. Svedkov útoku polícia vypočúvala celú noc.

V krátkom čase ide už o tretí útok skínov v hlavnom meste. Pred týždňom v noci z pondelka na utorok napadli neonacisti dvojicu mladých punkerov v centre mesta. Podľa organizácie *Ľudia proti rasizmu* bol jediným dôvodom na útok iba ich výzor a príslušnosť k tejto subkultúre.

Skíni vraj boli štyria a opäť ich pri útoku aj bodali. Predseda *Ľudia proti rasizmu* Daniel Milo po tomto útoku povedal, že polícia by sa po úspešných zásahoch proti Slovenskej pospolitosti "mala sústrediť aj na tvrdé jadro presvedčených neonacistov".

V polovici októbra napadli traja mladí skíni pred zdravotným strediskom 32-ročného Františka, ktorý je Róm. Bili ho, kopali a bodli do nohy. Polícia mladých útočníkov, ktorí nemali ani 20 rokov, zadržala krátko po čine a obvinila ich. Včera sa nám nepodarilo zistiť, či sú vo väzbe, alebo nie.

"Polícia prijala bezpečnostné opatrenia, ale nebudeme ich bližšie komentovať," povedala včera Toševová.

4.11.2005

Portrét Charlese Mayera v Hale slávy

Listopad není jen obdobím, kdy se vše začíná připravovat na Vánoce, ale i měsícem, kdy jsou do různých Síní a Hal slávy uváděni ti, kteří se o něco zasloužili. Minulou neděli byl do Canadian Agriculture Hall of Fame na Torontském CNE uveden portrét bývalého ministra zemědělství Charlese Mayera. Pro nás je zajímavé, že autorem portrétu je česká malířka Maria Gabánková.

Dogme 95 a digitální fotografie

Nedávno byla v rozhlase diskuse, které se zúčastnil televizní komentátor a redaktor sportovního deníku. Zatímco novináři pravidelně vyhodnocují práci televize, televizní hlasatel si jen povzdychl, že si nedokáže představit, že by v televizi hodnotili práci novinářů. Vzpomněl jsem si na to, když jsem tento týden dostal nelichotivý e-mail k fotografiím z posledního představení Nového divadla.

Uvědomil jsem si schizofrenii, v které žijeme. Televize se snaží z utkáni, které je nudné udělat něco zábavného. Opakuje do nekonečna zajímavé momenty, dělá rozhovory s hráči. Dokonce i hra samotná je ovlivňovaná televizí. V hokejovém přenosu se přerušil zápas, aby byl čas na reklamu. Koncovým spotřebitelem není divák v hledišti, ale u televize. Paradoxně divák v hledišti dostává na obří obrazovce tu *vylepšenou televizní atmosféru*.

Nejde již o drama, ale o jakousi zábavu. Totéž se stává i s našimi životy. Ty se posouvají do jiné roviny. Tuto skutečnost si uvědomila skupina filmařů vedená dánským režisérem Lars von Trierem a 20. března 1995 vyhlásila program, který se jmenuje *Dogme 95*. V

desateru se říká, že film musí být udělán přímo na místě. Nesmí se používat kulis, ani hudby na dokreslení nálady. Zvuk musí být udělán současně s filmem. Základem je ruční kamera. Film musí být točen na 35 mm film. Je zakázané používat přídatné osvětlení i jakékoliv filtry. Ve filmech nejsou povrchní akce. Nejsou v nich vraždy a nepoužívají se zbraně. Nejedná se o filmy žánrové. Dokonce i jméno režiséra se má potlačit.

Autoři manifestu se chtějí vrátit k realitě, nikoliv vytvářet něco nalakovaného, nepravdivého nebo, jak se říká, reprezentačního. Nechtějí vybírat to *pěkné* tak, jak je tomu v televizních novinách v *Brankách*, *bodech*, *vteřinách*, kdy divák pojídá pouze šlehačku. Chtějí ukázat i odvrácenou stranu mince.

Na fotografiích Nového divadla v minulém čísle tedy šlo o to zachytit atmosféru. Jestliže Lenka Kimla cvičí s činkami, tak má zatnuté zuby, jestliže Radka Tamchynová je v této roli naivní a překvapeně hledí na velkoměsto, pak má při tom vypláznutý jazyk a Dáša Beláčiková svoje rozpaky maskuje tím, že schovává ruce v rukávech. Nešlo tedy o reprezentační portréty herců Nového divadla, ale o atmosféru hry.

Jiným problémem je, že se častokrát věci nepodaří tak, jak by člověk chtěl. Letos při fotografiích z výstavy v Praze nebylo možné přes internet poslat noviny ve vyšší rezoluci pro tisk, a v nižší rezoluci vyšlo vše tmavé. Nebyla to ani tak naše chyba, jako chyba tiskárny. Jindy se stane, že fotografie ve velkém formátu nejsou dost ostré nebo dost kontrastní.

V Satelitě se snažíme o to, aby fotografie byly přímo z představení, nikoliv z naaranžovaných scén či ze zkoušky, a aby byly brány z hlediště tak, jak je divák vidí. To jsou však rizika, která každý experiment musí podstoupit. Pokud by se všechny věci podařily a byly pěkné, je náš život nesmírně nudný a tomu se snažili autoři filmového manifestu zabránit tím, že si stanovili trochu jiná pravidla. Chtěli se vrátit k realitě.

Podobně je tomu totiž i s digitální fotografií, která svádí k tomu, že toho hodně nafotíme a pak z toho množství vybíráme to nejlepší a velice často se stane, že nám uteče obsah.

Aleš Březina
